

Written by - கா.ஸ்ரீ தர், மதுகலைத் தமிழ் துறைத் தலைவர், வி.இ.நா.செந்திக் குமார் நாடார்
கல்வி, விருதுநகர்,

Monday, 08 January 2018 20:02 - Last Updated Monday, 08 January 2018 20:07

அதிகாரமும் பதவியும் இருந்த நிலையிலும், “வலையைக் கண்ணு பனோவதை தான்
தொட்டேன். எவன் காலையும் தொடலை இவளாகும் தொட மாட்டேன். இவளாகும்
நான் வழிதான் காட்ட முடியும். கட்டவே நடக்க முடியாது?” என்று கற்றுக்கொண்டான்.

சு.சமுத்திரம் தனது படப்பின்பு மூன்று மணிக்குப் பாத் திரைத் தை, ‘ஊழல் குற்றம் தான் உபதேசம்.
தனக்கு அல்ல’ என்றா எண்ணம் கொண்டதாக இல்லாமல் பச்சை சவலும் ஒன்றாக
இருக்க வேண்டும் என்ற நிலைப்பாட்டில் உள்ளதாகப் படத்தை எழுதினார்.

ஊழல் குற்றங்கள்

படப்பின்பு பதினாறு மணிக்கு மலேலாட்டமாக இல்லாமல் குறியீட்டாகவும்
கவிதையாகவும், ‘வரேல பழத்த பலா’ என்று தலைப்பிட்டு உள்ளார். கதையின் மையக்
கருவாகக் கடந்து மூன்று மணிக்குப் பாத் திரைத் தை எண்ணப் போகக் கைமனத்திற் கொண்ட
தலைப்பு அமைந்துள்ளது. நம்முடைய தலைகளை நினைத்துச் செய்யும் காரணிகள்
காலடியில் கிடப்பதைக் கவனத்தில் கொள்ளாமல் ஏழு கடல் ஏழு மலை தாண்டி மனம்
தடுவதே இயல்பாகும். அதைப் போன்று சரவணன், வாழ்க்கைத் துணையையும்
பிரச்சினைகளைக் காணத் தீர்வையும் திறமை கொண்ட ஆளுமையையும் எங்கோ தடுக்க
கொண்டிருந்தான். ஆனால், “அலுவலக மரங்களின் உச்சாணிக் கிளகையில் அணில்
கடித்த பழங்களையும் பிஞ்சில் பழத்த பழங்களையும் பிடுங்காமல் பார்த்த எனக்கு
இவ்வளவு நாளாய் இந்த வரேல பழத்த பலா பார்வையைக் கட்டாமல் போய் விட்டதே?
இப்போ, இவளை இவளையே. . . . இவளை மட்டுமே. . . . நாள் பரிசுவும் பார்த்துக்
கொண்டே இருக்கணும் போல் தோணுதே! இதுக்குப் பெயர் தான் காதலோ” என்று
சரவணன் எண்ணுவதாகப் பதினாறு மணிக்குப் பாத் திரைத் தை.

மனிதன், ‘உற்று நோக்காதல், முன்னெச்சரிக்கை, ஆய்ந்து முடிவு எடுக்க
வேண்டும், தொலைநோக்கச் சிந்தனை’ என்றெல்லாம் சிந்திப்பவனாக
இருக்கிறான். ஆனால் அருகாமையில் இருக்கக் கூடிய வாய்ப்புகளையும்
மீலதனத்தையும் திறனையும் திறமையையும் பயன்படுத்துகக் கொள்ளத் தவறி
விடுகிறான் என்பதைப் படப்பின்பு தலைப்பின் வாயிலாகவும் கதைப் போக்கின்
வாயிலாகவும் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார்.

பதினாறு மணிக்குப் பாத் திரைத் தை இனிமலோவது கைக்கு எட்டாத உச்சாணிக் கிளையில் இருந்து
சற்று தாழ்த்திக் கீழிருந்து மலே நோக்கியதாகத் தமது பார்வையைச் செலுத்த
வேண்டும் என்பதாகவே படப்பின்பு சிந்தனை இருப்பதை அறியலாம்.

ஊழல் குற்றங்கள்

மக்களிடமிருந்து தத்துவத்தில் அரசின் செயல்பாடுகள் அனைத்தும் அதிகாரிகள் மற்றும்
அலுவலர்களின் வாயிலாகவே மக்களைச் சென்று சேர்கின்றன. மக்களின்
வரிப்பணத்தில் இருந்தே அரசு ஊழியர்களுக்குக் காணத்தக்க மறும் மக்களுக்குக் காண
திட்டங்கள் செயல்படுத்தப் படுகின்றன. பதினாறு மணிக்கு, அரசு அலுவலகங்களுக்குக் காண
எழுதுபொருட்களை மொத்தமாகக் கொள்ளுதல் செய்து தலைகைக் கேட்புகிற்று
வழங்கும் அலுவலகமே கதைக் களமாக அமைந்துள்ளது. கதை நாயகன்
இவ்வலுவலகத்தின் தலைமைப் பொறுப்பில் இருக்கும் அதிகாரி ஆவார்.

தரம் குறைந்த பொருட்களைக் கொள்ளுதல் செய்து ஊழலில் ஈடுபட்டவர்களைச்

Written by - கா.ஸ்ரீ தர், மதுகலதை தமிழ் துறைத் தலைவர், வி.இ.நா.செந்திக் குமார் நாடார்
கல்வி, விருதுநகர்,

Monday, 08 January 2018 20:02 - Last Updated Monday, 08 January 2018 20:07

சரவணன் அடையாளம் கண்டு தண்டனை பெற்றுத் தர முயற்சி மறையக் கொள் கிறான் .
இச்சூழலில் அலுவலகத் தையும் அலுவலர்களையும் தன் கட்டுப்பாட்டில் ப
வதைத் திருக்கும் சௌரிராஜன், “நடவங்கிக் கொண்டிருந்த அக்களெண்டண்டைப்
பார்த்து, தரியமாய் இருக்கும்படி சகைசெய்தார். இது, யோக்கியன் பயப்ப்பட
வணையின் காலம்; நீ பயப்பட வண்டை” என்று காதில் போடப் போனார்” என்று
கேள்வியைப் புதினம் அமைந்துள்ளது.

கூறுக்கு வழியில் பொருள் தடுப்பவர்களுக்குப் பின்னணியில் துணையாக ஆள்
பலமும் இருக்கிறது. பண பலமும் இருக்கிறது. ஆனால் குழந்தைப் பருவத்தில் வீடும்
பாலிய பருவத்தில் கல்விமுறையும் சமீகமும் கற்றுத் தந்த ஒழுகும், நேர்மை, கடமை
மற்றும் பொறுப்பு உணர்ச்சி அனைத்துமே மனத்திறக் கொண்ட பணியாற்றும்
ஒருவனுக்கு எதுவும் துணை நிற்பதில்லை. பணி, கடமை என்ற நிலையைக் கடந்து
தனது இயல்பான வாழ்வையும் அலுவலகச் செயல்பாட்டையும் எதிர்கொள்ளும் திறன்
இன்றி ஓடி ஓடியும் நிலைக்கு நீதி தள்ளப்படுகிறது என்பதை, “நீங்க நினைக்கிறது
மாதிரி இது சின்ன விஷயம் இல்லாமே. மனுப் போட்டதில் இருந்து அது முடியுறது
வரகைக்கும் மனநிம்மதியில்லாமல் போயிடும்... இந்த பிபார்ட்மென்டுத எதிர்த்து
நிறுத்துக்கு ஆள் பலமோ... பண பலமோ... என்கிட்ட இல்லலை. நல்லவனுக்கு
அடையாளம் சொல்லாமல் போகிறது தான்...” என்ற சரவணனின் கேற்று வழி
அறியலாம்.

படையாளம் சூ.சமுத்திரம் இப்பிரச்சினையைக் “வீட்டுக்கு வீடு வாசப்படி ஸார்.
இங்களை மாதிரி நேர்மையானவங்க எங்கே போனாலும் வம்பு தான். அதனால் திரிஞ்ச
வம்பு. திரியாத வம்பைவிட நல்லது.” என்று தந்துள்ள தீர்வும் எதார்த்தமானதாகவும்
ஏற்கக்கூடிய ஒன்றாகவும் உள்ளது.

திரிந்து, திட்டமிட்டு குற்றம் செய்பவர்களைத் தன் சூற்றமாகக் கொண்டவர்கள்
நீதியை நிலைநாட்ட எண்ணுபவர்கள் கட்டுதல் கவனத்துடன் தனது முழுத்
திறனையும் பயன்படுத்தியே வெற்றி கொள்ள முடியும் என்பதை சூமார் 35
ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகப் படையாளர் புதிவசெய்துள்ளார். ஆனால் அதே
நிலைதான் இன்றும் நிலவுகிறது என்பதுதான் சமீகத்தை அச்சுறுத்துவதாய் உள்ளது.

ஊர்வலம் ஊர்வலம் ஊர்வலம்

மன்னன் எவ்வழியோ மக்கள் அவ்வழி என்பார்கள். பாரத நாட்டில் தலைமுதல் பாதம்
வரலாறு சம, ஊழல், அதிகார துஷ்பிரயோகம் என்பது பரந்துபட்டு வளாரந் திருக்கிறது.
அதனால் சட்டம் றலில் ஈடுபடும்பவர்களின் எணிக்கையும் அதற்குத்
துணைநிற்பவர்களின் எண்ணிக்கையும் கணிசமாக உள்ளது. மனச்சாட்சி, நேர்மை,
கடமை என்று வரையறுத்துக் கொண்ட விதிமுறைகளைக் கொல்கை குற்றம் போல்
எண்ணி வாழும் ஒரு கட்டத்தினரால் நிம்மதியாக தனித்து வாழவும் முடியவில்லை.
அவர்கள் இவர்களை வாழவும் விடவதில்லை. சொல் அம்புகளாலயே வீழ்த்தி
விருகிறார்கள்.

நேர்மையின் உருவமாக இருக்கும் சரவணனுக்குத் துணையாகவும் பக்கபலமாகவும்
இருக்கும் அனைத்து அலுவலர்கள் எளிமையாகக் கையாள்கிறார்கள். அதிகமாகப்
பேசுவில்லை. குற்றத்தை வார்த்தைகள் தான். ஆனால் மனத்தை ரணமாகி, வீட்டிலும்
மனநிம்மதியின்றி இருக்கச் செய்யக் கூடிய வலிமை படதைத் ததாகும்.

Written by - கா.ஸ்ரீ தர், மதுகலதை தமிழ் துறைத் தலைவர், வி.இ.நா.செந்திக் குமார் நாடார்
கல்லூரி, விருதுநகர்,

Monday, 08 January 2018 20:02 - Last Updated Monday, 08 January 2018 20:07

“இன்னகைக் கு ஈவினிங் ல ஏழு மணி வரகைக் கும ஆப் ஸ ல இருக்க க முடியுமான னு
கடே டாரு. . . . வணை முன்னால் முடியாத னு சொல்லி டுறனே .”

“இருக்கிய னு கடை டால், நீ படுக்கிற னு சொல்லி இருப்பே”

“உமா, கண்ணாடியைப் பார்த்துப் பசியவர் போல் உதட்டைக் கடித்தாள். சௌரி ராஜன், ‘
நல்லதுக்குக் காலமில்லை’”

என்று சக அலுவலர்கள் பசுவதாகப் புதினம் அமர்த்துள்ளது. படிப்பு, பாலினம், வயது, பணி அனுபவம் போன்ற காரணங்களால் பசேத் தயங்கினால் சமீகம் நம்மீ து ஏறி அமர்ந்து, நம்மைக் கழுதயாகச் சும்மக் க வதை து விடும்.

அன்னத்தின் சயல் பாட்டை முழுமையாக முடக்கப் போடுவதற்கு இந்தவொரு வாரத்தையே போதும் சமீகக் கட்டமைப்பில் நல்ல பெயருடன், மரியாதையாக வாழ வணை டும் என்று எண்ணி வாழ்பவர்கள் பிறரது ஏச்சுப் பசே சிற்குக் கட்ட பலம் கொள்வார்கள். ஆனால் வடிகம், மானம் என்று எதற்கும் பணியாத கட்டம் தனது ஆசை, எண்ணம், சயல் பாடு வற்றிப் பெறுகிறது. நம்மைச் சூற்றி ஒரு கட்டம் இருந்தால் போதும் என்பதாக இருக்கிறது. அதனால் தான் நியாயமாக நடக்கக் கட்டிய அன்னத்தையே பார்த்து சற்றும் யோசிக்காமல் இப்படியொரு களேவியைச் சக அலுவலரால் கடைக் கட்டிகிறது. சரவணன் ஏதோ அரசுப் பணத்தகை கொள்ளை அடித்தது போல் அவன் மீ து தொடர்ந்து புகார்களும் ஆதாரங்களும் தலமை அலுவலகத்திற்குச் செல்கிறது. அங்கிருந்து உடனடியாகப் பதில் அளிக்க மாறு சரவணனுக்குக் கடிதமும் வருகிறது. ஆனால் சரவணன் எழுதக் கட்டிய எந்தக் கடிதத்திற்கும் எதிர்ப்பின் இல்லை. மாறாக அக்கடிதத்தின் நகல் குற்றவாளிகளுக்கு உடனடியாகக் கிடைக்கிறது. ‘தகரம்’ சற்று அதிகமாகவே சத்தம் எழுப்பும் என்பார்கள். அதுபோல் உமா, சௌரி ராஜன் போன்றவர்களின் குரல் நாற திசைகளையும் எட்டுகிறது. ஆனால் அன்னம், சரவணன் போன்றவர்களின் குரல் அலுவலக அறையை விட்டு வெளியில் கட்டக் கட்டவில்லை. அநீதியின் குரல் சமீகத்தில் சற்று வீ ரியமிக் கதாகவே உள்ளது என்பதை அறியலாம். இச்சமீகத்தில் நீ திகுரல் எழுப்ப முடியாமல் மனம் காத்துக் கொண்டிருக்கிறது.

ஊர்வலம்ஊர்வலம்ஊர்வலம் ஊர்வலம்ஊர்வலம்ஊர்வலம்

வரலாற்றின் தொடக்க காலத்தில் தொழில்களின் அடிப்படையில் உருவான சாதி, பின்னர் ஏறாத்தாழ்வை நிரமாணிக் கும் வலிமை பெற்று விட்டது. ‘சய்யும் தொழிலே தய்வம்’ என்ற கருத்து சமீகத்தில் நிலை பெற்று இருந்தாலும், மனம் மதைத் தொழில், தாழ்ந்த தொழில், கவேலமான தொழில் என்றெல்லாம் மனிதமனம் பாசுபுத்தி வதை திருக்கிறது. இச்சமீகம் ‘தாழ்த்தப்பட்டவர்கள்’ என்று உடல் உழைப்பு வர்க்கத்தினரை அடையாளப் படுத்தி வதை திருக்கிறது. இவர்களுக்கு சிந்திக்கும் ஆற்றலெ கிடையாது. எடும்பார் கைப் பிள்ளை என்றே மூத்திரை பதித்து வதை துள்ளனர். இப்பிரிவினர் எங்கெல்லாம் தனது உடல் உழைப்பை தாண்டி அறிவுப் பார்வமாகச் சிந்தித்து அறிவுரை, திட்டம், வழிகளும் அளவிற்கு வந்தால் சாதியின் பெயரால் புறம் தள்ளப் படுகிறார்கள். இதன் அன்றாட சமீக நிகழ்வுகளில் இருந்தே காணலாம்.

“ஒரு தடவை கொஞ்சம் சொல்லிக் ஓடும் க ஸார் னு. நான் கடைத் துக்கு அவ்வளவு பகிரங்கமாக வா கற்றுக் கொடுக்க முடியும னு அசிங்கமாய் கடைத் து இப்போ இதைக் கிழட்டு சௌரியும் எப்படிச் சிரிக்கிறான்” என்று அன்னம் உள்ளம்

Written by - கா.ஸ்ரீ தர், மதுகலைத் தமிழ் துறைத் தலைவர், வி.இ.நா.செந்திக் குமார் நாடார்
கல்லரி, விருதுநகர்,

Monday, 08 January 2018 20:02 - Last Updated Monday, 08 January 2018 20:07

குழுவதாசுப புதினம் குறிப்பிடுகிறது.

சாதியத் தாக்கத்திற்கு ஆண்களையிட பண்கள் அதிகமாக உடல் மற்றும் உள்ளு அளவில் உள்ளாகிறார்கள். அன்னம் மலே சாதிப் பண்ணாக இருந்திருந்தால் சக அலுவலர் எவரணும் இவ்வாறு கட்டு இருப்பார்கள். இதற்கு அன்னம் வளியப் படையாக எதிர்ப்புகூட தரிவிக் கவில்லை. தரிவிக் கவும் முடியவில்லை. ஆனால் இச்சமிகம் இவர்கள்குப் பல நன்மைகளைத் தாமாக முன்வந்து செய்வது போல் பாவனை செய்து கொள்கிறது.

“நீ வறே . . . பாவம். ‘காலனிப் பொண்ணு’ இது பார்க்கக்கூடிய ஒரு வலை ‘டெஸ்பாட்’ ச’ னு ‘பாவம்’ பார்த்தோம் பாரு. . . நமக்கு இதுவும் வணும் . . . இன்னமும் வணும் . . . ”

“நல்லதுக்குக் காலமில்லை . . . ஒன்னயலெல்லாம் அக்களவுண்ட் சகெஷன்ல மாட்ட வச்சு . . . பிராப் செய்யணும். காலனிப் பண்ணாச்சேன் னு கருணை வகைகிறதுக்கு இது காலமில்லை”

“பாவம் பாவம்” என்று கிறியே இம்மக்களின் திறனை வளியப் படுத்த வாய்ப்பளிக்காமல் சமிகம் மறதைது விடுகிறது. சாதியத்துற்குப் பன்முகம் உள்ளது. அதில் இது ஒரு விதமாகும் .

ஊழல் காரணம்

பற்றோர் மற்றும் பெரியோர்களின் குழந்தை வளர்ப்பு முறை நன்றாக இருந்தால் நாளைய சமிகம் பண்பட்ட, ஆரோக்கியமானதாக இருக்கும். சிர்கெட்ட, தவறுகள் நிறைந்த இச்சமிகத்ததைச் சீர்ப்புத்த இவர்களால் முடியும். அன்னம் மட்டுமல்ல சரவணன் போன்றவர்களும் சமிகத்தின் பார்வையை அகப்படாமல் ‘வரேல் பழுத்த பலா’ வாகத்தான் உள்ளார்கள் .

அரசு அலுவலகச் சீர்கடுகள், குழந்தை வளர்ப்பு முறையும் அவர்களின் பண்பட்ட குணத்தையும் கதைக் கருவாகக் கொண்டு புனையப்பட்டவை புதினமாக உருப்பற்று உள்ளது. படபாளரின் தரேந்த ‘கரு’ கதைப் பின்னலில் ஏற்றதொரு உருவத்தைப் பற்று விடுகிறது.

gmari3696@gmail.com